

Tên Cướp và Vị Bác Sĩ

Đặng Hoàng Sơn

Một tên cướp lên được vào nhà vị bác sĩ duy nhất trong vùng, người mà hắn tin rằng rất giàu có, dự định chờ ông ngủ sẽ khống chế, bắt ông đưa của cải cho hắn, rồi sẽ giết ông để giữ bí mật. Tên cướp đợi mãi mà vẫn thấy ông làm việc, chưa đi ngủ. Trờ đã 1 giờ khuya, đột nhiên có điện thoại gọi báo một đứa trẻ làng bên kia núi đang bệnh rất nặng, nhờ ông cứu giúp.

Lúc bấy giờ là mùa đông, bão tuyết vùn vũ, làng đứa trẻ bị bệnh lại cách xa một quả núi, đi đến đó rất nguy hiểm, đêm tối, trượt chân xuống khe núi thiệt mạng là điều rất có thể xảy ra, mà ông lại đã có một ngày làm việc quá mệt mỏi.

Gác điện thoại, vị bác sĩ thờ dãi đi đến giường nghỉ. Nhưng rồi ông lẩm bẫm, "*nếu mình không đi ngay bây giờ lỡ đứa trẻ có thể chết thì sao?*" Ông bèn mặc thêm áo choàng, cầm theo cây đèn bão, mở cửa ra đi. Đáng ông đi liêu xiêu trong đêm gió tuyết...

Sáng hôm sau khi ông bác sĩ trở về, tên cướp đón ông ngay trước cửa nhà, sụp xuống dưới chân ông:

- Ông có biết tôi chờ ông suốt từ đêm qua tới giờ không?

Vị bác sĩ nói.

- Anh hãy vào nhà ngồi để tôi khám cho anh!

Tên cướp trả lời:

- Không! Tôi không phải là một bệnh nhân, tôi là một tên cướp. Đêm qua tôi đã ẩn nấp trong nhà ông. Tôi muốn bắt ông khai ra chỗ giấu của cải rồi sẽ giết ông. Nhưng đêm qua giữa trời gió tuyết, ông đã bất chấp nguy hiểm và cái chết để đi chữa bệnh cho một đứa bé. Tôi đã rất hổ thẹn. Khi ông ra đi trong đêm, ông không chỉ cứu đứa trẻ làng bên kia, mà còn cứu chính bản thân ông. Và ông biết không? ông còn cứu cả tôi nữa.

Tài Xế Taxi và vị Doanh Nhân

Có một người doanh nhân bỏ quên chiếc điện thoại rất đắt tiền trên xe taxi. Ông liền gọi số máy của mình, đối phương nghe xong liền cúp máy. Ông gửi tin nhắn bày tỏ, muốn "mua lại" chiếc máy của mình với giá 2000 đô. Một tiếng đồng hồ sau, người tài xế taxi hẹn đến trả lại chiếc điện thoại. Khi ông đến gặp, anh tài xế đưa chiếc điện thoại cho ông xong từ chối lấy tiền chuộc và quay lưng bỏ đi.

Sau khi nghe kể, một phóng viên gọi điện cho anh lái taxi thì nhận được câu trả lời:

- Thật ra là tôi không có ý định trả lại, nhưng sau khi xem các tấm ảnh và nội dung tin nhắn trong máy, tôi phát hiện chủ máy di động này vừa đóng góp một khoản tiền lớn cho khu vực động đất ở nước ngoài dù đang lúc làm ăn thua lỗ. Tôi rất cảm động, không thể thấy lợi mà quên nghĩa, không thể đối xử với tình thương bằng lòng tham.

Suy Ngẫm:

Thật may cho ông bác sĩ và người doanh nhân. Sự may mắn ấy của một con người không phải đến một cách tình cờ mà nó được tích lũy bởi lòng chân thành và tình thương. Có thể số phận của ông bác sĩ là sẽ chết vào đêm đó, nhưng thần chết đã bỏ đi trước tình thương của ông với đồng loại và tình yêu thương có thể làm lay động cả đất trời...

Israel là quốc gia thú vị, có dịp bạn nên đến một lần trong đời. Vì khi đến đó, chúng ta có thể thăm hai biển hồ.

- Biển thứ nhất gọi là biển Chết. Đúng như tên gọi, không có sự sống nào bên trong cũng như xung quanh. Nước trong hồ không có một loại cá nào có thể sống nổi mà người uống nước cũng bị bệnh.
- Biển hồ thứ hai là Galilê. Nước ở biển Galilê lúc nào cũng trong xanh, con người có thể uống mà cá cũng có thể sống được, cây cối tốt tươi.

Điều kỳ lạ là cả hai biển hồ này đều được đón nhận nước từ sông Jordan.

Nước sông Jordan chảy vào biển Chết, biển Chết đón nhận và giữ lại riêng cho mình mà không chia sẻ, nên nước trong biển Chết mặn chát. Biển hồ Galilê cũng đón nhận nguồn nước từ sông Jordan rồi từ đó mà tràn qua các hồ nhỏ và sông lạch, nhờ vậy nước trong biển hồ này luôn sạch và mang lại sự sống cho cây cối, muôn thú và con người.

Lời dạy:

Nếu tất cả mọi người đều biết sống "CHO ĐI" ắt hẳn tất cả sẽ nhận lại thiên đường ngay giữa thế gian này. Một ánh lửa chia sẻ là một ánh lửa lan tỏa. Đôi môi có hé mở mới thu nhận được nụ cười. Bàn tay có mở rộng trao ban, tâm hồn mới tràn ngập vui sướng...